

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 7 päivänä joulukuuta 2012

710/2012

Laki

maatalousyrittäjien lomituspalvelulain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2012

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maatalousyrittäjien lomituspalvelulain (1231/1996) 7 e §:n 1 momentti, 15 §, 16 b §:n 1 momentti, 17 ja 27 § sekä 35 §:n 2 momentin 1 ja 3 kohta,
sellaisina kuin niistä ovat 7 e §:n 1 momentti laissa 1135/2001, 15 § osaksi laissa 1161/2010, 16 b §:n 1 momentti laissa 1161/2010, 17 § osaksi laissa 1101/1999 ja 27 § laissa 998/2008, sekä

lisätään lakiin uusi 17 a § seuraavasti:

7 e §

Sijaisapu aikuiskoulutusta varten

Sijaisapuun oikeutetulla maatalousyrittäjällä on oikeus saada ammatillisen osaamisensa kehittämiseksi tai ylläpitämiseksi sijaisapua maatalousyrittäjätoimintaansa liittyvään aikuiskoulutukseen osallistumista varten enintään 15 päivän ajaksi kalenterivuodessa.

15 §

Lomituspalvelujen järjestäminen

Paikallisyksikön on järjestettävä tässä luvussa tarkoitetut lomituspalvelut joustavasti ja taloudellisesti.

Paikallisyksikkö voi järjestää lomituspalvelut:

1) käyttämällä palveluksessaan olevia maatalouslomittajia; tai

2) ostamalla palveluja julkiselta tai yksityiseltä palvelujen tuottajalta.

Jos maatalousyrittäjä ei voi erityisestä syystä käyttää 2 momentissa tarkoitettua maatalouslomittajaa, paikallisyksikkö voi hyväksyä lomittajaksi myös yrittäjän ehdottaman henkilön. Yrittäjän ehdotuksesta hyväksytty lomittaja on työsopimussuhteessa paikallisyksikköön.

16 b §

Maksullinen lomittaja-apu

Paikallisyksikkö voi järjestää vuosilomaan oikeutetulle maatalousyrittäjälle maksullista lomittaja-apua 28 §:n 1 momentissa säädettyä maksua vastaan enintään 120 tuntia kalenterivuodessa. Edellytyksenä on, että palvelu ei vaaranna vuosiloman ja sijaisavun järjestämistä ja että sen toteuttamiseen käytetään vain sellaisen lomittajan työpanosta, joka on paikallisyksikön palveluksessa ja tekee vakituisesti lomitustyötä tai jota tarkoitetaan 15 §:n 2 momentin 2 kohdassa.

17 §

Vuosiloman pitäminen sunnuntaina tai juhlapäivänä

Maatalousyrittäjän vuosilomaan saa sisältyä enintään kolme sunnuntaita tai sellaista juhlapäivää, jonka aikana tehdystä työstä lomittajalle maksetaan kunnallisen yleisen virka- ja työehtosopimuksen mukainen sunnuntaityökorvaus tai sitä vastaava korvaus.

17 a §

Samanaikaisesti pidettävät vuosilomapäivät

Samassa maatalousyrityksessä työskentelevien maatalousyrittäjien on pidettävä vähintään 20 päivää vuosilomastaan samanaikaisesti, jos yrityksen olosuhteet huomioon ottaen yritystoiminnan jatkuvuus voidaan turvata yhden kokoaikaisen maatalouslomittajan työpanoksella. Yritystoiminnan jatkuvuus katsotaan tulevan turvatuksi edellä tarkoitetulla tavalla, jos:

1) maatalousyrityksessä on enintään 20 kotieläinyksikköä; tai

2) yrityksen hoitoon kuuluvien välttämättömien tehtävien tekemiseen kuluva, maatalousyrittäjien yhteenlaskettuja tehtäväosuuksia vastaava aika on 8 §:n mukaisesti arvioitu enintään yhdeksäksi tunniksi.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta, jos maatalousyrityksen erityisistä olosuhteista johtuu, että yrityksessä toimivat maatalousyrittäjät eivät voi pitää osaakaan vuosilomastaan samanaikaisesti.

Siltä osin kuin maatalousyrityksessä työskentelevät maatalousyrittäjät pitävät vuosilomaa eriaikaisesti, muun kuin lomalla olevan yrittäjän on hoidettava oma tehtäväosuutensa työskentelemällä tilalla itse tai teettämällä tehtäväosuutensa hankkimallaan sijaisella.

27 §

Sijaisavusta perittävät maksut

Sijaisavusta peritään palvelun saajalta tuntimaksu, joka ei saa ylittää palvelun tuottamisesta aiheutuneita kustannuksia. Tuntimaksu on 3 euroa lomitustunnilta lisättyinä määrällä, joka saadaan jakamalla sijaisavun saajan

maatalousyrittäjän eläkelain 14 §:n mukainen työtulo euroina 6 000:lla, jollei jäljempänä tässä laissa toisin säädetä. Maksu määrätään sen työtulon mukaan, joka sijaisavun saajalla oli voimassa sijaisavun alkamisvuoden ensimmäisenä päivänä. Jollei tällaista työtuloa ole, maksu määrätään sijaisavun saajan viimeksi voimassa olleen indeksillä korotetun työtulon mukaan. Jos sijaisavun saajalla ei ole ollut maatalousyrittäjän eläkelain 10 §:n mukaista vakuutusta, maksun perusteena on mainitussa laissa säädettyjä perusteita soveltuvin osin noudattaen arvioitu alkavan yrittäjän vuotuinen työtulo.

35 §

Valtion korvaukseen oikeuttavat lomituskustannukset

Edellä 1 momentissa tarkoitettuina kustannuksina korvataan:

1) 15 §:n 2 momentin 1 kohdassa ja 3 momentissa tarkoitettujen maatalouslomittajien palkkauksesta ja muista eduista aiheutuvat kustannukset enintään määrään, jota on pidettävä toiminnan tarkoituksenmukaisen ja taloudellisen hoitamisen kannalta tarpeellisenä ja jota kulloinkin voimassa oleva lomittajia koskeva työehtosopimus ja muut työnantajaa velvoittavat sopimukset edellyttävät;

3) 15 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen palvelujen ostamisesta aiheutuneet kustannukset enintään sen suuruisina, kuin vastaavat paikallisyksikköön työsopimussuhteessa olevan lomittajan palkkauksesta ja muista eduista aiheutuvat kustannukset korvataan tämän momentin 1 kohdan mukaisesti;

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2013.

Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyyn päätökseen, joka koskee sijaisavusta perittävää maksua tai sijaisavun myöntämistä aikuiskoulutukseen osallistumista varten, sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Vuosilomaan, johon on syntynyt oikeus ennen tämän lain voimaantuloa ja joka on

siirtynyt maatalousyrittäjien lomituspalvelu- velletaan lain voimaan tullessa voimassa ol-
lain 19 §:n 2 momentin mukaisesti pidettä- leita säännöksiä.
väksi tämän lain voimaantulon jälkeen, so-

Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2012

Tasavallan Presidentti
SAULI NIINISTÖ

Peruspalveluministeri *Maria Guzenina-Richardson*